

РЕШЕНИЕ

№ 436

гр. Плевен, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дияна Ат. Николова

при участието на секретаря Габриела Ст. Василева
като разгледа докладваното от Дияна Ат. Николова Гражданско дело № 20234430105945 по описа за 2023 година

Делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от “ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ”Източна индустриална зона” 128, представлявано от и.д.и.Й.В.В., чрез ю.С.Ц. против Д. Ц. М., ЕГН *****, адрес: **, в която се твърди следното : дружеството е депозирало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК срещу Д. Ц. М. с ЕГН *****, адрес: **.

С разпореждане, постановено по ч.гр. дело №20234430103307/2023 г. по описа на Районен съд - Плевен е издадена заповед за изпълнение срещу длъжника, като с оглед връчването по реда на чл.47 ал.5 от ГПК, е иницирирано настоящото исково производство.

Предявява се иск за установяване съществуването на вземането от Д. Ц. М. за консумирана и незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за негов топлоснабден имот - апартамент, находящ се на адрес: **.

Вземането се обосновава със следното : като собственик/ползвател на топлоснабден имот, находящ се в гр. Плевен, ответникът е клиент на топлинна енергия /ТЕ/ за битови нужди по смисъла на чл.153 (1) (Изм. - ДВ, бр. 54 от ***2 г., в сила от 17.07.***2 г.) от ЗЕ - Всички собственици и

титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. Затова за него важат разпоредбите на действащото за посочения период законодателство в областта на енергетиката. Съгласно чл. 150. (1) (Изм. - ДВ, бр. 54 от ***2 г., в сила от 17.07.***2 г.) от ЗЕ - Продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Държавната комисия за енергийно регулиране към Министерски съвет. Съгласно ал. 2 от ЗЕ същите влизат в сила 30 дни след първото им публикуване в един централен и един местен ежедневник и имат силата на договор между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия без да е необходимо изрично писмено приемане от клиентите. Общите условия от 2007 г. са публикувани във вестник „Нощен труд“ от дата 13-14.12.2007 г. и във вестник „Посоки“ бр. 239/13.12.2007 г. С тях се регламентират търговските взаимоотношения между клиентите на топлинна енергия и Дружеството: правата и задълженията на двете страни; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на топлинната енергия; отговорностите при неизпълнение на задълженията и др. В раздел VII от ОУ от 2007 г. - „Заплащане на ТЕ“ е определен реда и срока, по който купувачите на ТЕ /в т.ч. и ответницата/, са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ, а именно: в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В този смисъл, задължението на ответника за заплащане на дължимите от него суми в размера, посочен в ежемесечно получаваните фактури е най-късно до края на текущия месец, следващ месеца на доставката на ТЕ. С изтичането на последния ден от месеца ответникът е изпадал в забава за тази сума, като на основание чл. 31, ал. 6 от ОУ ежедневно е начислявана законна лихва върху дължимата сума.

Задължението е формирано, както следва: Сума за отопление с ИРУ, начислена за периодите посочени в петитума на исковата молба в размер на 0,00 лв.; Сума за отопление без ИРУ за периодите посочени в петитума на исковата молба в размер на 160,60 лв.; Сума за топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация, начислена за същия период от време, в размер на 317,87 лв.; Сума за битово горещо водоснабдяване /БГВ/, начислена за периодите,

описани в приложението в размер на 0,00 лв.; Суми за услуга дялово разпределение в общ размер от 7,02 лв., начислени за периодите, подробно описани в приложението; Корекции - 0,00 лв. Заявява се, че има монтирани измерващи уреди в имота на ответната страна, както следва: 0 бр. водомери за БГВ; 0 бр. уреди /ИРУ/, щранг-лира в баня

Ответникът е използвал доставяната от дружеството топлинна енергия и не е погасил задължението си.

Съдът е сезиран с искане да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на Д. Ц. М., че дължи на „Топлофикация - Плевен” АД сума за консумирана топлинна енергия в имота, находящ се в **** в размер : Главница - 485,49 лв. за периода 01.03.2021 г. до 30.04.2023 г., Мораторна лихва - 51,59 лв. - за периода 07.05.2021 г. до 05.06.2023 г.; Законната лихва от датата на депозиране на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. дело № 20234430103307/2023 г. по описа на Районен съд - гр. Плевен до окончателното изплащане на сумите.

Претендират се разноси, вкл. от заповедното производство.

С оглед изразеното становище в отговора от особения представител, не следва да се назначават поисканите от ищеца експертизи.

В срок е депозиран писмен отговор от ответника, чрез назначения особен представител адв.П.П. от ПлАК, в който заявява, че : в тежест на ищеца е да докаже, че е имал валидно сключен договор за доставка на ТЕ за процесния имот и че такъв договор не е представен; че договорът с Нелбо инженеринг не е сключен с ответника. Заявява, че няма искания за попълване на делото с доказателства.

В о.с.з. ищцовото дружество се представлява от юркс.Цанев, който поддържа исковете така, както са предявени

В о.с.з. ответникът се представлява от адв.П.П., който заявява, че оспорва иска.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, доказателствата по делото и разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Исковете са допустими, като предявени в указания едномесечен срок в закона. Вземането, предмет на заповедното производство по ч.гр.д.

№3307/2023год. по описа на ПлРС е идентично с предмета на настоящото дело, образувано по реда на чл.422 от ГПК, а и спор по този въпрос не е налице.

Претенцията на ищеца обхваща искане за присъждане на суми за отопление без ИРУ, сума за ТЕ, отдадена от сградна инсталация, сума за дялово разпределение - посочени подробно в исковата молба и отразени по-горе в настоящия съдебен акт.

С оглед изразената позиция от особения представител, изразена при администрирането и в хода на делото, съдът не е назначавал експертизи, принципно поискани от ищеца с исковата молба. От приетия като доказателство по делото Споразумителен протокол от 18.09.2002год. се установява, че същият е съставен между ищцовото дружество и Васил Наков/ в качеството му на упълномощено лице/, титуляр на партида с абонатен номер ***, на адрес : ***, относно фактуриране на изразходваната топлинна енергия. От Споразумителен протокол №3/*** от 19.09.2021год. се установява, че считано от 01.10.2002год. ТАСС „НЕЛБОИНЖЕНЕРИНГ“ ООД започва да извършва разпределение на топлинна енергия между абонатите на абонатна станция ***, находяща се на адрес : гр.Плевен, ул.Г.Кочев 23 вх.3 на основата на сключен договор №06402 от 19.09.202год. Приет като доказателство по делото е и Договор от 18.09.2002год., сключен между ТАЕС“Нелбо инженеринг“ ООД и Етажната собственост на адрес : ***, представлявана от В.Н., с предмет – монтаж на индивидуални топлинни разпределители и термостатни вентили и дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сградата етажна собственост съгласно изискванията на ЗЕЕЕ.

Топлоснабденият имот е с аб. №***. Съгласно чл.153 ал.6 от ЗЕ - клиентите в сграда - етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата. Установен е по делото фактът на публично оповестяване на Общите условия, чрез публикуването им във в-к ”Посоки”. Съгласно чл.153 ал.1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда-етажна собственост, присъединени към абонатна станция, или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ, длъжни са да монтират

средства за дялово разпределение по смисъла на чл.140 ал.1 т.2 от ЗЕ - индивидуални разпределители, съответстващи на действащите в страната стандарти, или индивидуални топломери, и да заплащат цена за ТЕ, при условията и реда, определени по Наредба по чл.36, ал.3 от ЗЕ. В случая, облигационната връзка между доставчика на ТЕ - ищеца ТЕЦ- Плевен и потребителя-ответник в настоящето производство, е възниква въз основа на самият Закон за енергетиката, с оглед на нормата на чл.150 ал.1 от ЗЕ, съобразно която, продажбата на ТЕ за битови нужди, се осъществява по публично оповестени Общи условия. Съгласно чл.145 от ЗЕ, ползвателят на ТЕ, за имот в сграда - етажна собственост, присъединена към една абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, дължи плащане и на ТЕ, отдадена от сградната инсталация, която се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти /чл.145, ал.3 от ЗЕ/. Продажбата на топлинна енергия на физически лица за битови нужди се осъществява въз основа на общи условия, утвърдени по реда на чл.150 от ЗЕ, като не е необходимо сключването на отделен договор. Такава възможност съществува само факултативно като възможност в чл.151 от ЗЕ. С оглед на това, качеството на клиент/потребител, респективно на лице, което е задължено да заплаща доставената и ползвана топлинна енергия, възниква по силата на закона с придобиването на правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване върху имота, без да е необходимо сключването на последващ договор или откриване на партида на новия собственик или титуляр на вещно право на ползване на топлоснабдения имот. Съгласно чл.153 ал.1 от ЗЕ качеството на потребител, респ. клиент на топлинна енергия се придобива по силата на закона, с придобиването на право на собственост или ограничено вещно право върху индивидуален обект, находящ се в сграда, за която вече е сключен договор за топлоснабдяване. Предвид гореизложеното, е без значение, че между страните не е сключен индивидуален договор за доставка на топлинна енергия. В качеството си на клиент на топлинна енергия ответника дължи на ищеца суми за топлинна енергия за отопление, за топлоенергия, отдадена от сгр.инсталация, за БГВ и за услуга дялово разпределение. Клиентът на топлинна енергия е задължен да участва в заплащането на отделената от сградната инсталация топлоенергия, съобразно своя дял в нея, с оглед разпоредбите на чл.112в от ЗЕЕЕ и чл.142 ал.2, чл.143 ал.3 и чл.153, ал.6 от

ЗЕ. Сградната инсталация за отопление и горещо водоснабдяване е обща етажна собственост, съобразно чл.140,ал.3 от ЗЕ, при което и с оглед разпоредбата на чл.38 ал.3 от ЗС всеки собственик следва да участва в ползите и тежестите на тази обща вещ съобразно с частта си. Както се приема и в Решение №5/22.04.***0г. по конст.д. №15/2009г. на Конституционния съд на РБ, заплащането на отдадената от сградната инсталация топлинна енергия не е резултат от реалното ползване на топлинна енергия от собствениците и носителите на вещни права.То следва от факта,че сградната инсталация е обща част по предназначение,от която никой не може да се откаже, поради което и плащането се извършва съразмерно на отопляемите обекти по проект. Съгласно цитирания по-горе чл.153 ал.6 от ЗЕ клиентите в сграда- етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата. Съгласно §1, т.37 от ДР на ЗЕ, отоплително тяло е и щранг - лирата. По силата на чл.31 ал.1 от Общите условия, клиентите на ТЕ, са длъжни да заплащат месечните си дължими суми, в 30 дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят, като при неизпълнение се дължи обезщетение, в размер на законната лихва, считано от деня на забавата до деня на постъпване на дължимата сума.

Или, от изложеното дотук, се обосновава извод, че ответникът по делото има качеството на собственик на топлоснабден имот, находящ се на посочения по-горе адрес в гр. Плевен, както и на потребител на ТЕ за процесния период, и съответно дължи плащане на сумите, съставляващи потребена ТЕ. Съдът намира, че в случая, от събраните по делото доказателства се установи факта на реалното доставяне на начислената ТЕ, от страна на ищеца до имота на ответника, извършено по съответните правила.

От доказателствата по делото се установява, че ответникът е съсобственик на топлоснабдения процесен апартамент. Видно от протокол от проведено о.с.з. на 23.01.2020год. по гр.д.№ 1160/***8год. по описа на ПлРС е, че в същия е обективизирана спогодба, по силата на която Ц.М.Б. и Д. Ц. М. получават в общ дял и стават съсобственици при равни идеални части на процесния топлоснабден имот. От представеното по делото удостоверение за наследници на Ц.Б. се установява, че същият е починал на 09.12.2020год. и е оставил за свои наследници син и дъщеря – ответникът и М.Д.. При това положение се установява, че с оглед претенцията на ищеца за периода

01.03.2021год. – 30.04.2023год., за същото вземане следва да отговарят посочените по-горе лица, като съсобственици при права $\frac{3}{4}$ ид.части за ответника и $\frac{1}{4}$ ид.част за неговата сестра. В о.с.з. пълномощникът на ищеца заявява, че претенцията е заявена съобразно правата на ответника в съсобствеността, но видно от приложеното заповедно производство, доказателства за това не са представени. Доказателствата за съсобственост на топлоснабдения имот са представени в исковото производство, а видно от заявлението на основание чл.410 от ГПК е, че този въпрос изобщо не е засегнат.

При това положение искът за главница следва да бъде уважен за сумата 364,12лв., съответно искът за лихвата – за 38,69лв., а за разликата до претендираните съответно 485,49лв. и 51,59лв. следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

По отношение разноските по делото : следва да се присъдят разноски за настоящото исково производство съразмерно уважената част на исковите, в общ размер 435лв. /представен е списък на разноските от ищеца/, включващи разноски за юрисконсулт в минимален размер -100лв., разноски за внесена държавна такса, възнаграждение на особен представител, както и разноски в цялост за заповедното производство /присъдени в минимален размер/ – 75лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 ал.1 във вр. с чл.415 ал.1 от ГПК вр. чл.150 и сл. от ЗЕ вр. чл.79 от ЗЗД, че Д. Ц. М., ЕГН *****, адрес: ***, представляван по делото от особен представител – адв.П.П. от ПЛАК ДЪЛЖИ НА “ТОПЛОФИКАЦИЯ ПЛЕВЕН” АД-Плевен, ЕИК ***, представлявано от Й.В., със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул. „Източна индустриална зона”, №128, сумите, както следва : главница – **364,12лв.** за периода 01.03.2021 г. до 30.04.2023 г., мораторна лихва – **38,69лв.** - за периода 07.05.2021 г. до 05.06.2023 г.; законната лихва върху главницата от 12.06.2023год., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.дело №20234430103307/2023 г. по описа на Районен съд – Плевен, като за разликата за претендирана главница до сумата от 485,49лв. и за разликата до претендираната лихва за забава до

сумата от 51,59лв. ОТХВЪРЛЯ исковете, като НЕОСНОВАТЕЛНИ и НЕДОКАЗАНИ.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК Д. Ц. М., ЕГН *****, адрес: ***, представляван по делото от особен представител – адв.П.П. от ПЛАК ДА ЗАПЛАТИ на “ТОПЛОФИКАЦИЯ ПЛЕВЕН” АД-Плевен, ЕИК ***, представлявано от Й.В., със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул.,Източна индустриална зона” №128, разноси съразмерно уважената част на исковете по исковото производство **435лв.** и **75лв.** - разноси, направени в заповедното производство по ч.гр.д. №3307/2023год. по описа на ПлРС.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му чрез Плевенски районен съд пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____